

Sygn. akt III CZ 94/06

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Strus (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Antoni Górski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa B.S.

przeciwko S.S., R.S., M.S., T.J., R.P., J.L. i „A.”

o ochronę dóbr osobistych,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 grudnia 2006 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 20 września 2006 r., sygn. akt [...],

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 20 września 2006 r. odrzucił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia 13 kwietnia 2006 r. z racji jej nienależytego opłacenia.

W zażaleniu pełnomocnik powoda wnosił o uchylenie tego rozstrzygnięcia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Apelacja kwestionuje wyrok Sądu Okręgowego w części oddalającej powództwo w zakresie udzielenia powodowi niedostatecznej ochrony jego dóbr osobistych oraz oddalenia jego roszczenia o zadośćuczynienie w kwocie 5.000 zł. Dotyczy zatem dwóch odrębnych roszczeń : niemajątkowego, od którego należy się opłata w wysokości 600 zł (art. 26 pkt 3 w zw. z art. 18 ust. 2 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz.U. nr 167, poz. 1398, ze zm.) i majątkowego, od którego przysługuje opłata stosunkowa w wysokości 250 zł (art. 13 ustawy o kosztach).

Powód dołączył do apelacji dwa dowody opłaty, uiszczonej w dniu 31 maja 2006 r. – jeden w wysokości 350 zł i drugi 250 zł. Oznacza to, że nie opłacił należycie obu roszczeń podtrzymywanych w apelacji, natomiast uiszczona opłata jest wystarczająca od jednego z tych roszczeń : albo od roszczenia o ochronę dóbr osobistych (łącznie 600 zł), albo od zadośćuczynienia (250 zł). W tym sensie opłata ta była częściowa (nie obejmowała obu roszczeń objętych apelacją).

Odrzucając apelację powoda w całości, Sąd Apelacyjny wyszedł z założenia, że każdy przypadek niepełnej opłaty od całego pisma procesowego, stanowi jego nienależyte opłacenie. Stanowisko to jest przesadnie formalistyczne. Trzeba bowiem przyjąć, że jeżeli strona reprezentowana przez kwalifikowanego pełnomocnika dochodzi kilku przedmiotowo odrębnych roszczeń, a uiszcza opłatę tylko od jednego z nich, należy nadać dalszy bieg pismu w części dotyczącej opłaconego roszczenia, a w pozostałym zakresie pismo zwrócić lub – jeżeli dotyczy środka zaskarżenia – odrzucić. Wyrazem takiego zapatrywania jest wyrok Sądu

Najwyższego z dnia 29 stycznia 2002 r., IV CKN 590/00. LEX nr 53148, w którym przyjęto, że opłacenie wpisu stałego tylko od żądania uchylenia jednej z kilku uchwał rady nadzorczej spółdzielni, uzasadnia dopuszczalność apelacji od tej jednej, opłaconej - z kilku zaskarżonych uchwał.

Jest rzeczą oczywistą, że w takiej sytuacji, to skarżący musi określić którego z kilku roszczeń dotyczy uiszczona opłata. Jeżeli tego nie uczyni, a kwestia jest wątpliwa, należy go wezwać do uzupełnienia braku formalnego pisma w trybie art. 130 § 1 k.p.c. Dopiero wówczas możliwe będzie nadanie apelacji dalszego biegu w części dotyczącej opłaconego roszczenia i jej odrzucenie w części, w której opłaty nie uiszczono.

Postanowienie Sądu Apelacyjnego, wychodzące z odmiennych założeń, nie mogło więc się ostać i podlegało uchyleniu (art. 394¹ § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ § 1 zd. pierwsze k.p.c.).